

רע"פ 711/13 - טל הנסן נ' מדינת ישראל

רע"פ 711/13 - טל הנסן נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 711/13

טל הנסן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[30.01.2013]

כבוד השופט ח' מלצר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה שנית ביום 15.01.2013 ע"י ההרכב: סגן הנשיאה, השופט י' אלרון, השופט מ' גלעד והשופט ד"ר מ' רניאל בתיק עפ 025206-10-12 בשם המבקש - עו"ד רחלי לוי חדד

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (בהרכב: סגן הנשיאה, השופט י' אלרון, השופט מ' גלעד, השופט ד"ר מ' רניאל) מתאריך 15.1.2013 ב-ע"פ 25206-10-12, בגדרו נתקבל ערעור המדינה על גזר הדין שנפסק בענינו של המבקש בבית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן) מתאריך 6.9.2012 ב-ת"פ 14451-07-11. בצד בקשה זו הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע של גזר דינו. להלן יפורטו בתמציתיות הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

תיאור העובדות וההליכים הקודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום בחדרה, ובגדרו הוא הואשם בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (החזקה סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית וגידול, יצור והכנת סמים מסוכנים). המדובר בסמים מסוג קנאביס במשקל כולל של כ-756.86 גרם ו-0.66 גרם נטו חשיש. בגדרו של כתב האישום יוחסה למבקש גם עבירה של החזקת נשק ואביזרי תחמושת (6 רימוני הלם, 4 רימוני גז וכדורים).

במהלך ההליכים המשפטיים שנוהלו נגדו, המבקש שהה במעצר לתקופה של כחמישה שבועות (39 ימים) - עד ששוחרר לחלופת מעצר.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר ניהול משפט הוכחות, וגזר עליו 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה על אחת מן העבירות בהן הורשע (למעט שימוש עצמי בסמים), בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

4. המדינה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי חיפה, והדגישה בטיעוניה את חומרת עבירות הסמים ונזקיהן, חומרה שמחייבת, לשיטתה, להפחית ממשקל הנסיבות האישיות של המבקש, עליהן עמד בית משפט השלום הנכבד, ולהעדיף את שיקולי ההרתעה, הגמול והמניעה - הגם שמדובר בהרשעתו הראשונה של המשיב.

המבקש טען מנגד כי אין מקום להחמיר בעונשו נוכח נסיבות חייו, שהובילו אותו לביצוע העבירות, ובהן, העובדה כי הוא סובל, לגירסתו, מפוסט טראומה נוכח חשיפתו למצבי דחק, עקב שירותו הצבאי. בהקשר זה הודגשה גם ההמלצה החיובית של שירות המבחן, וצוין כי המבקש עובר עתה הליך שיקומי וכי אין לו עבר פלילי. זאת ועוד, נטען כי כמות הסמים שנמצאה ברשות המבקש איננה גדולה במיוחד, היות שמדובר בכמות "ברוטו", בעוד שלאחר הפקת הסם - נותר ממנו "נטו" פחות ממחצית הכמות. עוד הוסבר כי המבקש בחר בדרך זו של גידול עצמי והפקת סמים, כדי שלא לקחת חלק בפעילות של סחר עם אחרים בעולם העברייני.

המבקש אף ציין את העובדה כי התחמושת שנמצאה בביתו הינה מתקופת שירותו הצבאי, אשר בשל נסיבות שונות, הוא לא החזירה. עוד נטען בהקשר זה כי אין כל אינדיקציה לפעילות עבריינית מצידו של המבקש באמצעות התחמושת.

5. בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את ערעור המדינה כאמור, וקבע כי עבירות סמים מחייבות ענישה הולמת ומרתיעה. בהנמקה הודגש כי הסם, שבהחזקתו הורשע המבקש, יועד גם לחבריו ולא רק לשימושו האישי. בית המשפט המחוזי הוסיף כי בית משפט השלום הנכבד גם שגה כשהקל עם הנאשם בהקשר לעבירת החזקת התחמושת, אף כי אין מדובר בכלי יריה, או רימון רסס, וזאת מן הטעם כי לא בכדי נקבע בחוק איסור על החזקת נשק ללא רישיון על כל סוגיו.

לבסוף, בית המשפט המחוזי הנכבד פסק כי השילוב בין עבירות הסמים לבין עבירת החזקת התחמושת - מחייבים את קבלת הערעור, מה גם שבבית משפט השלום הנכבד ניתן משקל עודף לשיקולים לקולא. לפיכך הושת על המבקש עונש מאסר בפועל של 9 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו, תוך השארת יתר רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום על כנם.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות המבקש

6. המבקש טען כי העונש שהושת עליו בבית המשפט המחוזי הנכבד - שגוי, היות שבמקרים רבים דומים, ואף חמורים יותר, מצאו, לשיטתו, בתי המשפט להקל בעונשם של מבצעי עבירות הסמים, במיוחד מקום בו החל הליך שיקומי משמעותי. בהקשר זה הפנתה באת-כח המבקש ל-ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.2006), שם הורשע אדם, בין היתר, במספר עבירות סחר בסמים ובהחזקת סם מסוכן בכמות גדולה יותר, וערעורו התקבל (בין השאר נוכח הליך שיקום מרשים שעבר), כך שהושת על הנאשם צו מבחן ושירות לתועלת הציבור. כן הפנתה באת-כח המבקש ל-ע"פ (מחוזי- ח"י) 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב (5.1.2012), בגדרו הורשע אדם בגין עבירות של החזקת נשק מסוג לבנות חבלה המכילות חומר נפץ, והחזקת רימון עשן, וערעור המדינה התקבל, כך שהושת על הנאשם בנוסף לעונשי המאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, גם עונש של קנס כספי בסכום של 40,000 ש"ח, או 8 חודשי מאסר תמורתו. לגופם של דברים, נטען בבקשה כי שגה בית המשפט המחוזי הנכבד, כאשר לא ייחס משקל להתקדמותו של המבקש בהליך השיקומי בו החל ולהשלכות הנובעות ממאסר בפועל בהקשר זה. כן נטען כי טעה בית המשפט המחוזי עת נתן לשיקולי הענישה השונים עדיפות על-פני השיקול השיקומי. לשיטת באת-כח המבקש השגה זו מתחזקת, בשים לב לעבירות שבהן הורשע המבקש ולנסיבות ביצוען וכן לנסיבותיו האישיות, כפי שתוארו בתסקירי שירות המבחן ובהמלצתו, אשר ממנה סטה בית המשפט הנכבד קמא. לגישת באת-כח המבקש, יש צורך לקבל את המלצתו של שירות המבחן מטעם נוסף, הואיל והמבקש נעדר עבר פלילי. באת-כח המבקש הוסיפה וציינה את נסיבותיו האישיות של המבקש הראויות להתחשבות מיוחדת ובהן: העובדה שהוא החל להשתמש בסמים בגיל צעיר - נהג ממנו פסק בשלב מסוים ואילו חזר, לגירסתו, רק בעקבות חוויות טראומטיות, שלהן נחשף בתקופת שירותו הצבאי במשמר הגבול. כמו כן היא חזרה וטענה כי גידול הסם בביתו של המבקש נועד בעיקרו לשימוש עצמי ותוך רצון להימנע מרכישת הסם מידי גורמים עבריינים. זאת ועוד, נטען כי בית המשפט המחוזי טעה כאשר לא עשה הבחנה בין החזקת נשק המשמש לפעילות עבריינית בידי אנשים בעלי עבר פלילי, לבין החזקת נשק כבמקרה דנן. במיוחד הודגש כי רימוני ההלם והגז נותרו אצל המבקש מזמן שירותו הצבאי, והכדורים נותרו ברשותו נוכח העובדה שהיה עושה מטווחים במסגרת עבודתו כמאבטח בבית חולים. עוד צוין כי בחומר החקירה אין כל אינדיקציה לפעילות עבריינית על-ידי המבקש, מעבר לעבירות בהן הורשע.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובחומר שצורף לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יפורטו בקצרה הנימוקים למסקנתי זו.
8. כידוע בית משפט זה אמור להיענות לבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" בעיקר כאשר מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית עקרונית החורגת מעניינים של הצדדים הישירים להליך. כשמדובר בבקשה המתייחסת לחומרת העונש בלבד, ההלכה היא שרשות ערעור תנתן רק במקרים נדירים, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.8.2009)).
9. בגדריו של מכלול החומר שהוגש לעיוני - לא התרשמתי מטעונו המבקש כי יש בעונש שהושת עליו סטייה ניכרת מרף הענישה המקובל (אם בכלל). בהקשר זה רואה אני להזכיר כי בית המשפט המחוזי הנכבד הדגיש כי החזקת הסם לא היתה רק לשימוש האיש של המבקש ולכן היה מקום להחמיר בעונשו. יתר על כן צוין כי: "גם אם בפועל לא ביצע המשיב [המבקש כאן - ח"מ] שימוש בנשק ובתחמושת שהיו ברשותו, הרי שיש לראות סיכון בעצם החזקתם, בפרט בידי מי שנוהג להשתמש בסמים - כמשיב... מבלי שיהא בכך כדי למצות את הדין עם המשיב".
- אף צירוף סוגי העבירות הנ"ל תורם לחומרה.
10. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית מהטעם כי אין זה מסוג המקרים המצדיקים התערבות של בית משפט זה. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד יעמוד על כנו. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 3.2.2013.
- ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ג (30.1.2013).